

РЕШЕНИЕ

№ 1840

гр. София, 01.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 80 СЪСТАВ, в публично заседание на първи ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ДИМИТЪР Г. ЦОНЧЕВ**

при участието на секретаря **ДЕСИСЛАВА ПЛ. КАРАГЪЗОВА**
като разглежда докладваното от **ДИМИТЪР Г. ЦОНЧЕВ** Гражданско дело № 20221110162859 по описа за 2022 година

Производството е по реда чл. 12 и сл. от ЗЗДН.

Образувано е по молба с правно основание чл. 8, т. 7 от ЗЗДН, подадена от **Х. З. Ф.**, ЕГН *****, с постоянен адрес: град София, ул. „Острец“, бл. 22, с която търси защита от домашно насилие за себе от брата на бившия си съпруг **Т. К. П.**, ЕГН *****, с адрес: гр. София, ул. „Острец“, бл. 22.

В молбата и уточняващата молба се сочи извършен спрямо молителя акт на домашно физическо насилие – на 08.11.2022 г. в град София, ул. „Острец“, бл. 22 в периода между 20.30-21.00 ч. ответникът бутал молителката, блъснал металната порта на имота, която ударила молителката **Ф.** по главата и вследствие на това получила разкъсно-контузна рана и кръвотечение.

Ответникът оспорва фактическите твърдения, изложени в молбата, отрича да е осъществил акт на насилие. Процесуалният му представител развива подробни съображения чрез анализ на твърденията в инициращите документи и на събраните в хода на производството доказателства, въз основа на които намира, че молбата следва да бъде оставена без уважение.

По допустимостта на молбата:

Молбата е подадена в срока по чл. 10, ал. 1 ЗЗДН. Ответникът е брат на бившия съпруг (девер) на молителката, т.е. лице, с което е била в сватовство втора степен, поради което съдът приема, че е подадена от лице, което има право да търси защита по реда на ЗЗДН, съгласно чл. 3, т. 7 ЗЗДН, срещу лице, което има право да отговаря по молбата. Налична е активна и пасивна легитимация на страните, с оглед на което молбата е допустима.

По основателността:

След като обсъди събраните по делото доказателства и доводите на страните, намира молбата за основателна. Приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Не е спорно, че ответникът е брат на бившия съпруг на молителката. Отношенията между молителката Ф., дъщеря ѝ и бившия ѝ съпруг – свид. Павел Ашкенази от една страна и ответникът Т. П. и неговото семейство са влошени заради спорове във връзка с имота, в който живеят – къща, находяща се в гр. София, ул. „Острец“ № 22. Между молителката и семейството на ответника имало неразбирателство относно портата на имота, тъй като последните я държали отворена, а молителката затваряла, защото се страхувала да не влезе някой в двора.

На 8-ми ноември 2022 г. между 20.30 часа и 21.00 часа страните се засекли на дворната врата на посочения имот, която била отворена малко по-рано от ответника Т. П.. Молителката Ф. направила опит да затвори портата. Ответникът не ѝ позволил, започнал да избутва молителката с една ръка към тротоара, а с другата да дърпа вратата навътре. В един момент той силно и рязко избутал портата навън и по този начин ударил по главата молителката. От удара тя получила разкъсно-контузна рана в областта на челото и кръвотечение. Като видял това, ответникът се оттеглил, а молителката се отправила към УМБАЛ „Пирогов“, за да ѝ бъде оказана медицинска помощ. След като кръвотечението било спряно и ѝ бил поставена превръзка, била освободена за домашно лечение. Молителката се обадила на бившия си съпруг – свид. Павел Ашкенази, за да я закара до мястото, където ще пренощува. След като я взел, възприел състоянието ѝ, а тя му разказала какво се е случило.

Възприетата фактическа обстановка се установява непротиворечиво от представената декларация по чл. 9, ал. 3 от ЗЗДН, която съдържа доказателства за релевантните за производството факти. Тя намира подкрепа в писмено сведение, депозирано от молителката Фингарева, в хода на образуваната полицейска проверка по случая (л. 101), в показанията на свид. Ашкенази, амбулаторен лист и съдебно-медицинското удостоверение. Изброените доказателствени източници съдържат надлежно описание на декларирания акт на домашно насилие, извършен от ответника, съдържа и доказателства относно авторството. Хармонира отлично помежду си.

Показанията на свид. Ашкенази корелират досежно вида на увреждането с медицинските документи, както и относно механизма на извършване на деянието с декларацията по чл. 9, ал. 3 ЗЗДН и обяснението, дадено от Хариета Ф..

При преценка на достоверността на показанията на свид. Ашкенази съдът отчита възможната му заинтересованост от изхода на делото съгласно чл. 172 ГПК, но не констатира причина показанията да не бъдат кредитирани в цялост. Те са логични, последователни, свидетелят съобразно възприятията си конкретно отговаря на поставените въпроси и изяснява фактическата обстановка. Не демонстрира склонност към хиперболизиране или тенденциозност.

Изложеното в сведението и декларацията, косвено намира подкрепа и в СМУ, от което е видно, че телесното увреждане е възможно да бъде причинено на молителката по описания от нея начин.

Предвид логичността, последователността и корелацията на изброените доказателствени източници, те следва да се кредитират в цялост.

Не се споделят доводите, развити в съдебно заседание, досежно доказаността на процесното деяние. То се установява непротиворечиво от горните доказателствени източници, като предложението от адв. И. анализ е базиран на множество предположения, въз основа на които тя гради фактически изводи в насока изгодна за подзащитния ѝ. Не се наблюдава и твърдяното логическо противоречие е механизма на извършване на деянието и местоположението на участниците в конфликта, като дори да има дребни несъответствия, те не са съществени, за да внесат съмнение в достоверността на кредитираните доказателства. Нужно е да се отбележи също, че се касае за динамична ситуация, развила се за много кратък времеви интервал, поради което е напълно обяснимо да са налични дребни разминавания в част от релевантните твърдения и възприятия.

Съдът не кредитира показанията на свид. Петкова. Не само заради заинтересоваността ѝ от изхода на делото в качеството на съпруга на ответника, но основно защото влизат в противоречие останалите доказателствени източници. На първо място, твърденията ѝ, че по главата на молителката не е имало каквито и да е наранявания процесната вечер, както и на другия ден, са категорично оборени от приложените по делото медицински документи. Последните са издадени от двама различни медицински специалисти и следва да се считат за единствените релевантни доказателствени източници, които са лишени от каквото и да е субективизъм. От последните непротиворечиво се установява разкъсно-контузна рана. На второ място, лишено е от всякаква житейска и процесуална логика, ако действително е налице видеозапис от камери на портата в имота, от който е видно, че на 8-ми ноември между 20.30 часа и 21.00 часа между страните не е имало никакво съприкосновение, свидетелката и съпругът ѝ да са го гледали чак след като са инициирани производства срещу последния, както тя твърди в показанията си, този видеозапис да не бъде предоставен нито по полицейската преписка, нито по настоящото дело. Предвид изложеното показанията на свид. Петкова в тази част са недостоверни и не следва да се кредитират. Същото важи и за собственоръчните обяснения на ответника в същия смисъл (че не е съпричастен към процесното деяние).

Останалите доказателствени източници няма съществено значение за главния факт от предмета на доказване в производството, а по-скоро изясняват родствената връзка между страните, местоживеенето им и влошените им отношения.

Съдът, намира че поведението на ответника съставлява акт на домашно физическо насилие. То е реализирано като на 8-ми ноември 2022 г. между 20.30 часа и 21.00 часа в гр. София, ул. „Острец“ № 22 около портата на имота ответникът избухнал молителката с една ръка навън, а портата навътре, а

впоследствие силно и рязко избутал портата навън и по този начин ударил по главата молителката, като ѝ причинил разкъсно-контузна рана в областта на челото и кръвотечение. Ето защо молбата е основателна, като на основание чл. 15, ал. 2 ЗЗДН следва да се издаде заповед за защита.

По отношение на мерките за защита:

Доказаното наличие на акт на домашно насилие има за законна последица определяне на мярка по чл. 5, ал. 1 ЗЗДН. Преди всичко при налагането на мерките по чл. 5, ал. 1 ЗЗДН, съдът не е обвързан от искането на молителя, а следва да наложи по своя преценка една или повече защитни мерки, както и да съобрази за какъв срок да наложи мерки за защита, ако налага такива /по арг. от чл. 16, ал. 1 ЗЗДН/.

В настоящия случай подходяща за осъществяване на защита на молителя се явява мярката по чл. 5, ал. 1, т. 1 ЗЗДН да се задължи нарушителят да се въздържа от извършване на домашно насилие

Касае се за първи документиран акт на домашно насилие, не е с твърде висок интензитет, ето защо настоящия състав приема, че посочената мярка и налагане на кумулативното наказание глоба в по-висок размер са в състояние да постигнат превантивен ефект спрямо ответника, за да се въздържа занапред от подобно поведение.

Мярката по чл. 5, ал. 1, т. 3 от ЗЗДН съставът приема за непропорционалната, тъй като би създавала допълнителни предпоставки за влошаване на отношенията между страните, предвид това, че обитават етажи от една къща и следващата се неяснота как да бъде ефективно изпълнена.

Съгласно чл. 5, ал. 4 от ЗЗДН „във всички случаи съдът с решението по чл. 15, ал. 1 налага на извършителя и глоба в размер от 200 до 1000 лв.“.

При преценката си относно размера на глобата, съобразявайки изложеното по-горе, намира, че следва да бъде в размер на 500 лв., който е достатъчен, за да има възможност ответника да осъзнае неприемливостта на поведението си.

По разноските:

На основание чл. 11, ал. 2 от ЗЗДН дължимата държавна такса по делото следва да се възложи в тежест на ответника, която съгласно чл. 3 от Тарифата е в размер на 25 лева, дължима в полза на съда, доколкото съгласно чл. 11, ал. 1 от ЗЗДН тя не се внася предварително от молителя.

На основание чл. 11, ал. 2 ЗЗДН разноските, сторени от молителката в размер на 1000 лв., следва да бъдат възложени на ответника.

Възражението по чл. 78, ал. 5 ГПК на ответника е неоснователно. Делото не разкрива по-ниска фактическа и правна сложност от средното за този тип дела. Приобщени са няколко преписки, писмени документи, разпитани са

двама свидетели. При това положение и доколкото никой гражданин няма задължение да съобразява пълноценното упражняване на правото си на адвокатска защита само с размера на възнаграждението, няма основание то да бъде намалявано.

Водим от горното съдът на основание чл. 15, ал. 2 ЗЗДН

РЕШИ:

ИЗДАВА заповед за защита на основание чл. 15, ал. 2 ЗЗДН срещу **Т. К. П.**, ЕГН *********, с адрес: гр. София, ул. „Острец“, бл. 22 и му **НАЛАГА** мярка за защита на основание чл. 5, ал. 1, т. 1 ЗЗДН, като го **ЗАДЪЛЖАВА ДА СЕ ВЪЗДЪРЖА** от извършване на домашно насилие спрямо **Х. З. Ф.**, ЕГН *********, с постоянен адрес: град София, ул. „Острец“, бл. 22.

ПРЕДУПРЕЖДАВА на основание чл. 21, ал. 3 ЗЗДН **Т. К. П.**, ЕГН *********, че при неизпълнение на настоящата заповед, полицейският орган е длъжен да го задържи и незабавно да уведоми органите на прокуратурата.

НАЛАГА на **Т. К. П.**, ЕГН ********* глоба в размер на 500 лв. на основание чл. 5, ал. 4 ЗЗДН

ОСЪЖДА Т. К. П., ЕГН ********* **ДА ЗАПЛАТИ** по сметка на Софийския районен съд държавна такса в размер на 25 лв. на основание чл. 11, ал. 2 ЗЗДН.

ОСЪЖДА Т. К. П., ЕГН ********* **ДА ЗАПЛАТИ** на **Х. З. Ф.**, ЕГН ********* сумата от 1000 лв. – разноси в производството на основание чл. 11, ал. 2 ЗЗДН.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Софийския градски съд в 7-дневен срок от връчването му на страните, като издадената заповед подлежи на незабавно изпълнение на основание чл. 20 ЗЗДН.

Препис от настоящото решение да се изпрати на РУ на МВР по местоживее на нарушителя за сведение и изпълнение, съгласно чл. 21, ал. 1 ЗЗДН.

След влизане в сила на решението делото да се докладва за служебно издаване на изпълнителен лист.

Съдия при Софийски районен съд: _____